

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11719

гр. София, 25.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
закрито заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

като разгледа дело номер **3201** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. Д. Ш. срещу Заповед № ГРАМ-2471256 от 24.02.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „бб“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 1 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаната заповед, се претендира нейната отмяна, както и спиране на предварителното ѝ изпълнение на основание чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Искането за спиране е обосновано с твърдение за настъпване на вреди от изпълнението на акта, т.к. СУМПС е необходимо на жалбоподателката за изпълнение на служебните ѝ задължения. В тази насока с молба от процесуалния ѝ представител – адв. М. Д. – М., се представя служебна бележка от работодателя „БАУБЕР“ ЕООД.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София-град намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо – при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ, от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество, искането е основателно.

В конкретния случай спрямо Г. Д. Ш. е приложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подб. „бб“ ЗДвП. Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Обжалването на тези заповеди се извършва по реда на АПК, но по арг. от чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ.

Съгласно чл. 166, ал. 4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по

силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Според правната теория, за значителни се преценяват вреди, които имат материално изражение, а като трудно поправими – тези, които касаят ценности като живот и здраве.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава с вероятното настъпване на значителни вреди, изразяващи се в невъзможност за изпълнение на трудовите задължения, респ. лишаване от месечни доходи и прекратяване на трудово правоотношение с „БАУБЕР“ ЕООД. В тази връзка от страна на жалбоподателя са ангажирани писмени доказателства – служебна бележка с изх. № 4/20.03.2026 г. на работодателя, подписана от законния представител на дружеството – Б. Д. Д.. В нея е отразено, че естеството на заеманата от лицето длъжност е тясно свързано с интензивна динамика и ежедневна мобилност, като изпълнението на трудовите задължения изисква посещение на място при клиенти и партньори. Посочено е, че Г. Ш. е пряко ангажирана с обслужването на обекти и адреси на територията на [населено място], разположени в различни райони, които не са обезпечени с редовен градски транспорт или изискват бърза реакция; служителят ежедневно представя и получава документи от държавни и общински институции, за което е необходимо оперативно придвижване в рамките на работния ден между различни административни центрове; изпълнението на задачите е свързано с транспортиране на обемна документация, техника и мостри, което прави използването на автомобил обективно необходимо. Горното категорично сочи, че СУМПС е непосредствено свързано и необходимо за упражняване на правото на труд на жалбоподателката, а отнемането му би могло да доведе до прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, респ. би я лишило от трудови доходи. Следователно допуснатото по силата на закона предварителното изпълнение на процесната заповед ще причини на жалбоподателката значителни вреди и затруднения.

Въз основа на тези мотиви, съдът намира, че са налице законовите предпоставки по чл. 166, ал. 2 от АПК, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед № GRAM-2471256 от 24.02.2026 г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. "з", подб. „бб“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение на чл. 175, ал. 1 ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 7-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Същото да се съобщи на страните с изпращане на препис по реда на чл. 137 АПК. Преписът до жалбоподателката да се изпрати чрез процесуалния ѝ представител адв. М. Д.-М. на посочения

адрес за съобщения: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1.

Съдия: